

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2015/2358**ze dne 10. prosince 2015,****kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie přijaly přistoupení Arménie k Haagské úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 3 ve spojení s článkem 218 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si za jeden ze svých cílů stanovila podporu ochrany práv dítěte, jak je uvedeno v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Opatření na ochranu dětí proti protiprávnímu přemístění nebo zadržení jsou nedílnou součástí této politiky.
- (2) Rada přijala nařízení (ES) č. 2201/2003 ⁽²⁾ (nařízení Brusel IIa), jehož cílem je chránit děti před škodlivými účinky jejich protiprávního přemístění či zadržení a zavést postupy, aby byl zajištěn jejich bezodkladný návrat do státu jejich obvyklého bydliště, jakož i zajistit ochranu práv na styk s dítětem a práva péče o dítě.
- (3) Nařízení (ES) č. 2201/2003 doplňuje a posiluje Haagskou úmluvu ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“), která na mezinárodní úrovni stanoví systém závazků a spolupráce mezi smluvními státy a mezi ústředními orgány s cílem zajistit bezodkladný návrat protiprávně přemístěných nebo zadržovaných dětí.
- (4) Všechny členské státy Unie jsou smluvními stranami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (5) Unie vyzývá třetí státy, aby přistoupily k Haagské úmluvě z roku 1980, a podporuje její řádné provádění svou účastí, spolu se členskými státy, mimo jiné ve zvláštních komisích pravidelně organizovaných Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.
- (6) Společný právní rámec uplatňovaný mezi členskými státy Unie a třetími státy by mohl nabídnout nejlepší řešení citlivých případů mezinárodních únosů dětí.
- (7) Haagská úmluva z roku 1980 uvádí, že se uplatňuje ve vztazích mezi přistupujícím státem a těmi smluvními státy, které prohlásí, že s přistoupením souhlasí.
- (8) Haagská úmluva z roku 1980 neumožňuje organizacím pro regionální hospodářskou integraci, jako je Unie, stát se její smluvní stranou. Unie proto nemůže k úmluvě přistoupit, ani nemůže uložit prohlášení o přijetí přistupujícího státu.
- (9) V souladu s posudkem 1/13 Soudního dvora Evropské unie spadají prohlášení o přijetí v rámci Haagské úmluvy z roku 1980 do výlučné vnější pravomoci Unie.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti (ES) č. 1347/2000 a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (Úř. věst. L 338, 23.12.2003, s. 1).

- (10) Arménie uložila listinu o přistoupení k Haagské úmluvě z roku 1980 dne 1. března 2007. Uvedená úmluva vstoupila pro Arménii v platnost dne 1. června 2007.
- (11) Několik členských států již přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 přijalo. Posouzení situace v Arménii vedlo k závěru, že členské státy, které přistoupení Arménie dosud nepřijaly, jsou s to přijmout v zájmu Unie přistoupení Arménie v souladu s podmínkami Haagské úmluvy z roku 1980.
- (12) Členské státy, které přistoupení Arménie dosud nepřijaly, by proto měly být oprávněny uložit prohlášení o přijetí přistoupení Arménie v zájmu Unie, a to za podmínek stanovených v tomto rozhodnutí. Belgické království, Česká republika, Spolková republika Německo, Estonská republika, Irsko, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Chorvatská republika, Lotyšská republika, Litevská republika, Maďarsko, Malta, Polská republika, Republika Slovinsko, Slovenská republika, Finská republika a Švédské království, které přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 již přijaly, by neměly ukládat nová prohlášení o přijetí, protože stávající prohlášení zůstávají podle mezinárodního práva veřejného platná.
- (13) Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 2201/2003 a účastní se přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neučastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Členské státy, které tak dosud neučinily, jsou oprávněny přijmout v zájmu Unie přistoupení Arménie k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí (dále jen „Haagská úmluva z roku 1980“).
2. Členské státy uvedené v odstavci 1 uloží do dne 11. prosince 2016 prohlášení o přijetí přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 v zájmu Unie v tomto znění:

„[Plný název ČLENSKÉHO STÁTU] prohlašuje, že v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2358 přijímá přistoupení Arménie k Haagské úmluvě ze dne 25. října 1980 o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí.“
3. Každý členský stát uvědomí Radu a Komisi o uložení svého prohlášení o přijetí přistoupení Arménie a sdělí Komisi znění tohoto prohlášení do dvou měsíců od jeho uložení.

Článek 2

Členské státy, které uložily prohlášení o přijetí přistoupení Arménie k Haagské úmluvě z roku 1980 před datem přijetí tohoto rozhodnutí, neuloží žádná nová prohlášení.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno všem členským státům s výjimkou Belgického království, České republiky, Dánského království, Spolkové republiky Německo, Estonské republiky, Irsko, Španělského království, Francouzské republiky, Italské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarska, Malty, Polské republiky, Republiky Slovinsko, Slovenské republiky, Finské republiky a Švédského království.

V Bruselu dne 10. prosince 2015

Za Radu
předseda
F. BAUSCH